

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

כ"ט אדר א' תשפ"ד, 09 מרץ 2024

ת"ק 64709-06-23 עמית ואח' נ' לויט ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' הרשמת הבכירה מיכל פרבר

תובעים 1. יוסי עמית
2. גל עמית

נגד

נתבעת רינה לויט

פסק דין

- 1
- 2 1. לפני תביעה קטנה על סך 36,000 ₪ שעניינה בתגובה שפרסמה הנתבעת לפרסום של התובעת
- 3 ברשת החברתית "פייסבוק".
- 4 השאלה הטעונה הכרעה במסגרת ההליך הינה האם תגובתה של הנתבעת מהווה לשון הרע
- 5 לפי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") ומצדיקה פסיקת פיצוי.
- 6
- 7 2. ביום 8.6.23 פרסמה התובעת בקבוצת "פרדס חנה כרכור – תושבים למען תושבים" הודעה
- 8 לצורך גיוס כספים לרכישת קלנועית לתובע, שהינו נכה, לאחר שקלנועית ששימשה אותו
- 9 נגנבה על פי הנטען ביום 19.5.23.
- 10
- 11 נוסח ההודעה שהתובעת פרסמה הינו:
- 12
- 13 "כמה הוא עצוב אחרי בכי קשה, לא מגיע לו. 20.05.2023 קמנו לבוקר רע ביותר ומזעזע. גנבו
- 14 לנו את היקר לחיינו, זאת הקלנועית שמשמשת אותנו לכל דבר. בעלי נכה על כיסא גלגלים
- 15 וזאת ירושה מאמו ז"ל. כמה רוע יכול להיות לאנשים. הרגליים של הכיסא גלגלים נשארו
- 16 בארגז הקלנועית, אין לנו דרך אפשרית לרכוש חדש ולא לצאת מהבית בלי הקלנועית, זה
- 17 בטיפול של המשטרה. הגניבה הייתה מכוונת לקלנועית שלנו בלבד. רוצה לציין שאין לנו
- 18 אויבים, אנשים מאוד אוהבים אותנו. היא נגנבה מהחניון בשעה 00:00. מי שראה בשעה
- 19 זאת במצלמות או ראה אותם נוסעים ומכיר את הקלנועית שלנו בעיר בבקשה מוזמן לעזור
- 20 לנו ומקווים שיחזירו לנו אותה במהרה כי אנחנו ממש גמורים מהבוקר. בבקשה."
- 21
- 22 בהמשך הפרסום צוינו פרטי חשבון בבנק הדואר לצורך ביצוע העברה לחשבון המתנהל על
- 23 שם התובע.
- 24

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

כ"ט אדר א' תשפ"ד, 09 מרץ 2024

ת"ק 64709-06-23 עמית ואח' נ' לויט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 .3. הנתבעת הגיבה לפרסום זה באופן הבא: "תזהרו מהם. תיכנסו לפייס, הם עם הסיפור על
2 הקלנועית כבר מזמן, רק משנים תאריך".
3
- 4 .4. במענה לתגובת הנתבעת השיבה התובעת: "טעות סופר, מתלוננת עלייך שכתבת תזהרו מהם.
5 אנחנו אנשים אמנים, בעלי נכה עם טרשת נפוצה אז תשקלי מילים לפני שאת מפיצה
6 שמועות כאלו".
7
- 8 .5. לטענת התובעים, תגובת הנתבעת הינה בגדר לשון הרע תוך שמציינים שפרסומה הוביל
9 להפסקת העברת תרומות.
10
- 11 .6. הנתבעת מציינת בכתב הגנתה שראתה את הפרסום של התובעת ביום 8.6.23 וליבה נחמץ
12 למקרא הסיפור והיא רצתה לעזור, אולם לאור מקרים רבים בהם אזרחים תמימים נופלים
13 קורבן "לתרבות השנורר בגיוס תרומות" נקטה בזהירות והחליטה "לבדוק מעט את הסיפור
14 העומד מאחורי הפרסום מעורר הרחמים". לטענתה, נכנסה לעמוד ה"פייסבוק" של התובעת
15 וראתה כי יש פרסומים חוזרים ונשנים עם תאריכים שונים ובקבוצות שונות. בשל כך ומאחר
16 והחשבון שהופיע להעברת התרומות היה חשבון פרטי ולא עמותה או גוף מפקח, חשה חוסר
17 אמון ומשכך, קראה לחברי הקבוצה לנקוט משנה זהירות ולבדוק את תוכן הפרסום.
18 עוד ציינה בהקשר זה כי כבר ביום שלמחרת הגניבה עלתה כתבה באתר מקומי לצורך גיוס
19 תרומות וזאת מבלי לאפשר למשטרה או לאזרחים לנסות למצוא את הקלנועית שרק עתה
20 נגנבה.
21
- 22 .7. הנתבעת מתייחסת בכתב הגנתה לתגובתה של התובעת לפיה מדובר בטעות סופר תוך
23 שמוסיפה שלמרות זאת, וגם לאחר שהודתה בטעות, המשיכה לפרסם את אותה ההודעות
24 תוך שהתייחסה לאי ההתאמה במועד הגניבה שצוין בהן.
25 לכתב ההגנה צורפו העתקי 6 פרסומים שהעלתה התובעת בקבוצות שונות כאשר בחלקם צוין
26 מועד גניבה 20.5 ובחלק 21.5. הנתבעת מוסיפה בהקשר זה כי גם בכתב התביעה צוין מועד
27 הגניבה בין ה-19 ל-20 בחודש מאי וזאת למרות שהתובעת ידעה את מועד ושעת הגניבה
28 המדויקים מתוך מצלמת האבטחה שתיעדה את הגניבה שהתרחשה ב-20.5 בשעות הלילה.
29
- 30 .8. בהתייחס למקום הפרסום טענה הנתבעת שמדובר בקבוצה פרטית עבור תושבי היישוב כך
31 שהפרסום והתגובה נחשפו לעיון חברי הקבוצה בלבד. הנתבעת הוסיפה שנתבעת הייתה
32 אפשרות למחוק את התגובה או לבקש ממנה למחוק אותה אך לא עשתה זאת ובחרה להגיש
33 תביעה בבית המשפט.
34
35

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

כ"ט אדר א' תשפ"ד, 09 מרץ 2024

ת"ק 64709-06-23 עמית ואח' נ' לויט ואח'

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

9. לצורך בחינת קיומה של עילת תביעה לפי חוק איסור לשון הרע יש לבחון את השאלות הבאות-

א. האם תוכן של ההודעות עולה בגדר "לשון הרע"?

ב. האם היה "פרסום" ומהו היקפו?

ג. בחינת תחולתן של הגנות אפשריות: הגנת אמת דיברתי והגנת תום הלב.

ד. בהעדר הגנה - בחינת הסעד הכספי הראוי - הקלות ושיקולי פיצוי.

10. האם תוכנה של התגובה מהווה לשון הרע-

סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע כי לשון הרע הוא דבר שפרסומו עלול:

"(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או

במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או

מוגבלותו".

בפסיקה נקבע כי המבחן הינו אובייקטיבי וכי על בית המשפט לבחון כיצד היו הדברים מתפרשים על ידי הקורא הסביר, ומה השפעתם או זיקתם להערכה שלה זוכה הנפגע בעיני הבריות (ע"א 534/65 דיאב נ' דיאב, פ"ד כ (2) 269 (1966)).

בחינה אובייקטיבית של תוכן הודעת הנתבעת מובילה לטעמי למסקנה כי מדובר בפרסום העלול לבזות את התובעים בשל התנהגות המיוחסת להם ומשכך, עולה כדי לשון הרע. מדובר בהודעה המזהירה את הציבור תוך שמצוינת במסגרתה סיבת האזהרה "הם עם הסיפור על הקלנועית כבר מזמן, רק משנים תאריך". ההזהרה בצירוף ההסבר מציגים את התובעים ככאלה שיש להזהר מהם ולחשוד בפרסום שהעלו לצורך גיוס תרומות.

הנתבעת טענה בעדותה שלא אמרה שהתובעים שקרנים ולא קראה שלא לתרום להם אולם הפרשנות שניתנת לדברים שכתבה על ידי הקורא הסביר היא בדיוק זו.

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

כ"ט אדר א' תשפ"ד, 09 מרץ 2024

ת"ק 64709-06-23 עמית ואח' נ' לויט ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

11. האם היה פרסום ומהו היקפו -

סעיף 2 לחוק קובע פרסום מהו:

"(א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע.

הפרסום נעשה כתגובה בקבוצה ברשת החברתית והוא הגיע לבני אדם זולת הנפגע. הקבוצה בה עלה הפרסום של התובעת מונה מספר רב של חברים, 39,000 על פי עדות הנתבעת. מעיון בפרסום כפי שהוצג במסגרת הדיון ניתן לראות כי הפרסום של התובעת זכה ל-16 תגובות ו-9 סימונים אייקונים ותגובתה של הנתבעת זכתה לשתי תגובות, האחת של התובעת והשניה של חברתה של הנתבעת, כנטען על ידי נתבעת.

משהתגובה יועדה לאנשים נוספים זולת הנפגעים והיתה חשופה לעיון של חברי הקבוצה, יש בכך להוות פרסום.

12. ההגנות הקבועות בחוק -

סעיף 14 לחוק קובע את הגנת אמת הפרסום:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

הגנה זו דורשת עמידה בשני תנאים מצטברים: האחד, הפרסום היה אמת; השני, טמון בו ענין ציבורי.

אשר לאמיתות הפרסום, הנתבעת העידה שתגובתה התבססה על תחושות בטן שלה בקשר עם הפרסום של התובעת לאחר שראתה מספר מודעות שבהם צוינו מועדי גניבה שונים. עוד הוסיפה שגם התובעת הודתה בטעות סופר בפרסום.

תחושת הבטן של הנתבעת מבלי שהתקיימה בדיקה בעניין לא יכולה להעניק לה את הגנת אמת הפרסום, בנסיבות.

התובעים הציגו סרטון ממצלמה המצויה בחניון ביתם המתעד את גניבת הקלנועית על ידי 3

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

כ"ט אדר א' תשפ"ד, 09 מרץ 2024

ת"ק 64709-06-23 עמית ואח' נ' לויט ואח'

תיק חיצוני:

1 רעולי פנים ותומך בכך שהבקשה לגיוס תרמות מבוססת על אירוע שהתרחש.
2
3 אשר למועד הגניבה, מדובר באירוע שהתרחש בשעות לילה ושינוי התאריך לאחר חצות יכול
4 להשפיע על ההבדל בציון התאריך בפרסומים שונים. כך או כך, הבדל של יום אינו כזה המעיד
5 על חוסר יושרה ועל כך שיש להזהר מפני התובעים ואין מדובר במועדים שונים, מה שיכול
6 לרמוז על כך שעושים שימוש חוזר בטענת הגניבה.
7
8 אשר לציון העובדה "הם עם הסיפור על הקלנועית כבר מזמן", אני סבורה כי יש בתיאור זה
9 כדי לחטוא לאמת שעה שמהפרסומים שצירפה הנתבעת עולה כי נעשו החל מיום 22.5 ועד
10 18.6. לא מדובר בפרסומים ישנים שנעשו מזמן אלא פרסומים חוזרים של אותו העניין במשך
11 תקופה של פחות מחודש והרמיזה כאילו מדובר בסיפורים ממוחזרים חוטאת לאמת.
12
13 לאור כך, אין מקום לקבוע כי הפרסום שיש בו כדי להטיל דופי באמינות התובעים בקשר עם
14 גניבת הקלנועית, הינו בגדר אמת.
15 נוכח מסקנה זו, אין רלוונטיות לבחינת העניין הציבורי שיש בפרסום שעה שאין מאחורי
16 התגובה אמת.
17

13. הגנת תום הלב-

סעיף 15 לחוק קובע:

20 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע
21 עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

22 (1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע, או על הנסיבות שמהן

23 משתמעת לשון הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3;

24 (2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה

25 חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

26 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של

27 האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו ענין אישי כשר;

28 (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או

29 ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או

30 דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

31 (5) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע –

32 (א) כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או כעד בישיבה פומבית של דיון כאמור

33 בסעיף 13(5), ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21, או

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

כ"ט אדר א' תשפ"ד, 09 מרץ 2024

ת"ק 64709-06-23 עמית ואח' נ' לויט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 (ב) כאדם שענינו משמש נושא לחקירה, כבא כוחו של אדם כזה או כעד
2 בישיבה פומבית של ועדת חקירה כאמור בסעיף 13(6),
3 או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה
4 התנהגות;
5 (6) הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת
6 שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שהדבר
7 כרוך בבקורת כזאת - הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע
8 במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה;
9 (7) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגותו או אפיו של הנפגע בענין שבו הנאשם או
10 הנתבע ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, והפרסום היה מוצדק על ידי היותו ממונה
11 כאמור";
12 (8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם שאליו הוגשה התלונה ממונה
13 על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע
14 או לחקור בענין המשמש נושא התלונה ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום
15 אחר של התלונה, של דבר הגשתה או של תכנה;
16 (9) הפרסום היה דין וחשבון נכון והוגן על אסיפה פומבית או על אסיפה או ישיבה של
17 תאגיד שלציבור היתה גישה אליה, והיה בפרסומו ענין ציבורי;
18 (10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן;
19 (11) הפרסום לא היה אלא מסירת ידיעה לעורך אמצעי תקשורת או לנציגו כדי שיבחן
20 שאלת פרסומה באמצעי התקשורת;
21 (12) הפרסום נעשה בשידור רדיו או טלוויזיה שלא הוקלט מראש והנאשם או הנתבע הוא
22 מי שאחראי לפי סעיף 11 והוא לא ידע ולא יכול היה לדעת על הכוונה לפרסם לשון הרע".
23
24 בחינת הנסיבות המנויות ויישומן בענייננו מובילה למסקנה כי לא מתקיים סעיף שיהיה בו
25 כדי להעניק לנתבעת את הגנת תום הלב.
26
27 14. הסעד הכספי הראוי- הקלות ושיקולים הנוגעים לגובה הפיצוי-
28 בהיעדר הגנות, כאמור, זכאים התובעים לפיצוי ללא הוכחת נזק בהתאם לסעיף 7א (א) לחוק.
29 במסגרת פסיקת הפיצוי רשאי בית המשפט להתחשב בהקלות הקבועות בסעיף 19 לחוק.
30 בענייננו, אין מדובר בחזרה על דבר שנאמר, הנתבעת לא היתה משוכנעת באמיתותה והעידה
31 מספר פעמים שהסתמכה על תחושת בטן בלבד וגם לא נעשה תיקון או התנצלות במידה ובדרך
32 שבהן פורסמה לשון הרע.
33
34 בהקשר זה אציין כי לא עלה בידי להבין את טענת הנתבעת לפיה התובעת לא פנתה אליה

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

כ"ט אדר א' תשפ"ד, 09 מרץ 2024

ת"ק 64709-06-23 עמית ואח' נ' לויט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בבקשה להסרת הפרסום. התובעת הגיבה לתגובת הנתבעת באופן שביטא בבירור את עמדתה
2 תוך שציינה את נכותו של התובע וציינה שיש לשקול מילים לפני הפצת שמועות מסוג זה.
3 חרף זאת, הנתבעת לא הסירה את תגובתה ולא פעלה לבירור הנסיבות אותן ציינה התובעת
4 בתגובה.
5
6 חרף האמור, הנתבעת התנצלה במסגרת הדין תוך שציינה שלא היתה מודעת לכך שתגובתה
7 עלולה להוות לשון הרע והביעה הסכמה לכתוב תגובה מתקנת. הגם שמדובר בהתנצלות
8 מאוחרת, אני סבורה שיש ליתן לה משקל כלשהו.
9
10 15. אשר לגובה הפיצוי, לצורך קביעת סכום הפיצוי יש להביא בחשבון את היקף הפרסום, הפגיעה
11 במעמד של התובעים, הכאב והסבל שהיו מנת חלקם והתוצאות הצפויה מכך [רע"א
12 4740/00 אמר ואח' נ' יוסף ואח' (פורסם בנבו) [14.8.2001]].
13 אשר להיקף הפרסום, אין אפשרות לדעת את היקף הפרסום אשר מחד פורסם בקבוצה רבת
14 משתתפים ומאידך, מלבד תגובת התובעת לתגובת הנתבעת היתה רק עוד תגובה אחת. יחד
15 עם זאת ברור כי היקף החשיפה עולה על היקף התגובות שעה שישנם משתמשים שנחשפים
16 לתוכן ונמנעים מלהגיב, כך שכמות התגובות אינה אינדיקציה ברורה להיקף הפרסום.
17
18 אשר לפגיעה והכאב והסבל שהיו מנת חלקם של התובעים - בקשת התובעים לקבלת תרומות
19 נעשתה על רקע גניבת קלנועית ששימשה את התובע שהינו נכה. אין צורך להכביר במילים
20 ביחס לעגמת הנפש שתגובה כמו זו של הנתבעת גורמת בסיטואציה בה היו התובעים נתונים,
21 בעת שעשו מאמצים לגיוס כספים שיאפשרו רכישת קלנועית במקום זו שנגנבה.
22 גם אם הנתבעת לא הבינה את המצב המשפטי כפי שהעידה בפניי, היה מקום להמנע מלשתף
23 את תחושות הבטן שלה שלא היו מבוססות כלל וכלל באופן בו נעשה השיתוף או לפחות
24 להקדים פניה לתובעת, מפרסמת בקשת התרומות, לצורך בירור העניין.
25
26 במסגרת שקילת השיקולים לפסיקת גובה הפיצוי והגם שהגעתי למסקנה שלא מתקיימת
27 הגנת אמת הפרסום מהטעמים המפורטים בסעיף 12, אני סבורה כי יש מקום להביא בחשבון
28 את העובדה שצוין מועד גניבה שונה במודעות השונות, כשיקול בקביעת גובה הפיצוי. אמנם,
29 כאמור, אין בכך כדי להוביל מסקנה כי מדובר בפרסום הזוכה להגנה, אולם בשל אי ההתאמה
30 במועד שצוין בפרסומים השונים והגם שאין בכך כדי לפגוע באמינות הפרסום של התובעת,
31 אני סבורה כי עניין זה השפיע על כתיבת התגובה העולה כדי לשון הרע ומשכך יש להביא זאת
32 בחשבון כשיקול להפחתת שיעור הפיצוי.
33
34 16. סיכומו של דבר ולאור האמור ובהביאי בחשבון את הפגיעה בשני התובעים, אני מחייבת את
35 הנתבעת לשלם לתובעים 7,500 ₪ בצירוף הוצאות משפט בסך 750 ₪.

בית משפט לתביעות קטנות בחדרה

כ"ט אדר א' תשפ"ד, 09 מרץ 2024

ת"ק 64709-06-23 עמית ואח' נ' לויט ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9

התשלום יבוצע בתוך 30 ימים מהיום.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 15 ימים מקבלת פסק הדין.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשפ"ד, 09 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

מיכל פרבר, רשמת בכירה

10
11
12
13
14
15
16

